

neděle 1. listopadu 2015 / 2. číslo, 13. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

SOLARIS - PLANETA TEMNÝCH DUŠÍ

Zahájení letošních žnů bylo vskutku velkolepé, protože jsme měli na jevišti rovnou tři. Nového, bývalou a cizí. Mluvíme samozřejmě o starostech města.

Jelikož se na žně postupuje z Jiráskova Hronova a klášterečtí se letos s Ostře sledovanými vlaky na Hronov neprobojovali, přijel Jiráskův Hronov do Klášterce. Starostka Hronova Hana Nedvědová tradičně uvítala hrající soubor na schodech, předala pamětní list i keramického maskota.

Moderátor žnů Štěpán pak neponechal nic náhodě a pro jistotu již předem nacvičil s diváky správnou děkovačku s potleskem ve stoje.

Jeviště potom ale ovládl tajemný oceán na planetě Solaris a zhmotňující se temné přízraky minulosti. Křivdy, které člověk spáchal, a které si musí nést po zbytek svého života.

Hru Solaris nastudoval s Klasem Václav Poldou, který ji zdramatizoval podle stejnojmenné knižní předlohy Stanisława Lema. Premiéra domácího souboru na žních (!) je pro herce i režiséra vždy oříšek. Jak se ho podařilo rozlousknout, si můžete přečíst v diváckých ohlasech.

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Míša Schwob

Představení se mi moc líbilo. Zapůsobil na mě hlavně herecký výkon dvou hlavních hereckých představitelů, ten byl úžasný.

Lenka Walterová

Mně se představení líbilo. Líbil se mi herecký výkon Míry Nyklíčkové, ale i Magdy.

Karel Heligr

Mně se představení líbilo. Já znám literární předlohu i obě filmová zpracování. Bylo to hodně zestručněné, ale myslím si, že to bylo podřízené tomu, že je to divadelní kus.

Při srovnání s literární předlohou se mi to líbilo, ale zápletka mohla být, podle mého, širší. Hlavně na konci, který mi přišel moc stručný.

Zdenka Drozdová

Mně se divadlo líbilo moc. Texty byly docela náročné, ale bylo to moc hezké. Děkuji.

Pavel Křenek

Dobré byly herecké výkony.

Se hrou jsem spokojený, jediné, co bych řekl, že byla na diváka náročnější, takže chvílemi byla pro diváky méně poutavá než třeba jiné hry jako jsou komedie.

JEŠTĚ MUSÍME MAKAT, S TÍM HLE NA PŘEHLÍDKU NEMŮŽEME

ROZHOVOR S REŽISÉREM A DRAMATIZÁTOREM SOLARIS VÁCLAVEM POLDOU

Jaké to je opět zahajovat s premiérou žnů?

Blbě, protože nevíš, co máš čekat.

Proč ses rozhodl pro Solaris?

Mě strašně zajímalo myšlení člověka, který provedl v životě něco strašného a chtěl by to vrátit zpátky. Ono to ale nejde a on se s tím musí prostě vyrovnat. Musí se s tím vyrovnat, protože už nemá šanci něco zachránit a udělat to jinak. O tom je pro mě Solaris. O vině a odpuštění. Hlavně o odpuštění sám sobě, když už to nemůže udělat ten, komu bylo ublíženo.

A proč se to ve tvém představení týkalo vždy jen žen? Tam byly noční můry vždy jen ženy.

To byla spíše náhoda. Já jsem ty dva přízraky chtěl udělat hodně pohybové, aby to bylo abstraktní a nechtěl jsem tam dva tanečníky. Takže to je čistě jen náhoda. Když jsme to zkoušeli, tak jsem dokonce říkal klukům, aby si vzali svá vlastní trápení a naprojektovali si je do toho.

Nejsou to reálné obavy těch dvou, jen abstraktní. Možná je to špatně, že je tam u obou explicitně vidět ta žena.

A jak to bylo, četl jsi knihu, kde tě zaujalo téma, nebo jsi měl téma a hledal jsi k němu nějakou předlohu?

Nehledal. Četl jsem knihu, kde jsem vše našel.

To už je tvá několikátá dramaturgická literární předloha. Co tě k tomu pudí?

Já rád čtu a pak chci některé věci udělat na divadle. Prostě mě to baví.

Ty vlastně nikdy nerezíruješ podle již napsaného scénáře.

Dělali jsme akorát Na širém moři od Slawomira Mrożka. Když najdu nějakou hru, tak se mi tam spousta věcí nelíbí, takže si to raději napíšu sám. Šlo by tam sice škrtat, ale já myslím, že na napsané hry ještě dojde.

JEŠTĚ MUSÍME MAKAT, S TÍMHLE NA PŘEHLÍDKU NEMŮŽEME

ROZHOVOR S REŽISÉREM A DRAMATIZÁTOREM SOLARIS VÁCLAVEM POLDOU

Když jsi psal scénář, věděl jsi hned, kdo co bude hrát?

Já jsem to chtěl dělat už kdysi a měl v tom hrát někdo úplně jiný. Míra měl například původně hrát Snauta. Pak jsem to téma ale opustil, dělal jsem Ostře sledované vlaky a po dvou letech jsem se ke hře opět vrátil.

V diskuzi s diváky se ozývaly dva názorové proudy. Pro část diváků byl konec příliš rychlý, pro druhé tam zase chyběl na konci nějaký dramatický náboj.

Já jsem nechtěl, aby konec byl patetický. Mně to takto přijde čisté, trochu bez emocí. Jediná větší emoce je, když Míra na konci zakřičí a zmuchlá ten papír. Chtěl jsem, aby to bylo minimalistické.

Scéna je velkodoménová, jak vznikala?

Já jsem měl asi osm návrhů. Původní předpoklad byl, aby to bylo stísněné, mrňavé. Aby postavy mohly jít do konfliktů, tak tam musí být malý, stísněný společný prostor. Na druhou stranu ale potřebuje každý z nich svůj prostůrek, kam může utéct.

Já měl původně vymyšlené šíleně vysoké řešení, pořad jsem to nějak hnal do výšky a pak přišel Míra, který navrhl uspořádání, že chodba může být nahore a oni dole pod její úrovní. Proto je také napsaný u scénografie, protože tohle uspořádání vymyslel on.

Vy svítíte jen pomocí zářivek, což mi přišlo zajímavé.

Já myslím, že tento princip je používán už celkem dlouho. Není to nic nového, ale zároveň to ještě není úplně okoukané. Já jsem chtěl, aby to bylo chladné, studené a odosobněné. Nevím, jestli si toho diváci všimli, ale my jsme hodně dbali na to, aby to bylo celé jen takové šedé, bílé, černé a jediná barevná je Majda, ale vše ostatní je mdlé a ty zářivky tomu ještě napomáhají. Navíc díky nim i ty stíny vykreslují hodně divné tvary.

Co chystáš dál?

Péči o dítě (*smích*). Během toho Vejce a já (*původně jsem to nechtěla*

prozradit a do rozhovoru

zařadit, nicméně pak jsem si to rozmyslela a takto veřejně to беру jako Vaškův závazek, pozn. red.) a pak mám ještě jednu výbornou věc pro sedm chlapů a jednu ženskou, kterou ale nebudu prozrazovat, protože nevím, zda to klapne a pak ještě jednu, ale to už vůbec nebudu prozrazovat. A taky pro Míru toho Pana Theodora Mundstocka.

Ale teď musíme trochu otřískat Solaris, protože jsou tam věci, které mi tam vadily a se kterými jsem nebyl spokojený. Věci, které jsme tam chtěli, ale nebyly moc vidět. Přišlo mi to takové stejné, takže do toho musíme trochu šlápnout. Trochu víc.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Na to, jak ještě před týdnem neuměli text a byla to taková čtená zkouška, tak to dopadlo dobře. Zahráli to tak, jak jsme byli domluvení. V tomhle ohledu jsem spokojený. Ale vím, že to musíme ještě vymakat. S tímhle nemůžeme jet na přehlídku.

AŤ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

David Slížek

Já hrozně oceňuji, že si Václav vzal tuto látku, protože znám oba filmy a mám je hodně rád, ten původní více než ten americký. Samotné téma je hrozně silné a zajímavé. Myslím si, že představení, jak to na premiérách bývá, má před sebou ještě dlouhou cestu. Opravdu ale oceňuji, že se Václavovi povedla dramaturgie textu tak, jak je nyní udělaná. Zhustit Solaris do hodiny, aby to dávalo smysl, aby složitost vztahů a toho, co je reálné a co není reálné, byla pro diváky srozumitelná, už to je velký počin. Myslím, že mají před sebou ještě hodně práce, protože to není jednoduchá hra. Není to jednoduché ani pro herce, protože musí hrát na jedné straně realitu a na druhou stranu se tam dějí věci, které jsou úplně mimo realitu. Navíc se s tou realitou potýkají vědci, kteří mají mít všechno ve vzorečkách a teď se jim děje něco, co se realitě úplně vymyká a co vychází z iracionální stránky jejich bytí. Takže hercům to vůbec nezávidím, protože tohle je hrozně těžké hrát. Přeji jim, aby se jim to dařilo, aby představení zrálo a aby bylo čím dál tím lepší.

Šárka Platilová

Já jsem šťastná, že jsem

zase mohla přijet na žně! Divadlo se mi moc líbilo. Jsem ráda, že tu máme takový soubor na profesionální úrovni.

Štefan Drozd

Představení mělo textové přednosti, vynikající hlavní roli a i hra jako taková se mi líbila.

Pavla Ryjáčková

Představení se mi líbilo. Byl to jiný žánr, protože jsou tu většinou komedie, takže to bylo odlišné žánrem a bylo to napínavé.

Lenka Valdhansová

Musela jsem nad tím hodně přemýšlet, protože sci-fi není moje parketa. Představení se mi líbilo. Doufám, že jsem to patřičně pochopila.

Kateřina Mazánková

Já jsem nevěděla, co od toho mám dnes očekávat. Téma sci-fi je pro mě velmi nové. Trochu jsem se obávala, jestli tomu vůbec porozumím, ale myslím, že to bylo velmi srozumitelné zahraničí. Vyzdvihla bych asi úroveň herců a jejich výkonů. Tím, že se do role tak položili, tak jsem tomu porozuměla i já, všem tedy patří veliké poděkování. Trochu těžší téma pro dnešní večer, ale jinak

se mi představení moc líbilo.

Ondřej Beníšek

Moc se mi to líbilo, bylo to hezké představení. Doporučil bych to všem.

Akorát konec mi přišel až moc rychlý.

Daniel Beníšek

Představení se mi líbilo a odpovídalo všem mým představám.

Jiří Fiala

Představení se mi moc líbilo.

Sice je v žánru, který pro mě není tím pravým, protože já mám raději komedie a veselejší hry. Nejsem si jistý, jestli jsem úplně do hloubky pochopil podstatu představení, ale myslím si, že to bylo o tom, že lidé mají v sobě nějaké tajemství, které s sebou nosí celý život, něco nedobrého, co udělali a co je trápí a nemohou to vzít zpátky.

David Bauer

Mně se divadelní hra líbila. Námět byl zajímavý, protože já mám rád tato vesmírná témata. Bylo to napínavé, konec byl poměrně nečekaný.

Myslím, že to byl hezký strávený večer, takže doporučuji všem toto představení zhlédnout.

KAREL MEZI NÁMI

Včerejší premiérový večer Klášterských divadelních žní byl důkazem, jaký věhlas tato přehlídka získává mezi divadelními profesionály. Zatím sice jen na zapřenou a jen na chvíli, ale navštívila nás hvězda. A rovnou jedna z těch nejzářivějších. Téměř nepovšimnut se mezi námi prošel Karel Roden a my doufáme, že se mu u nás líbilo.

ŽŇOVINY PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:

**ZDENIČKA A MÍRA NYKLÍČKOVI
ŠTĚPÁN MALAST, JAKUB HRBEK**

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ